

HEARTBREAKHOTEL

proposa

**AQUEST PAÍS NO
DESCOBERT QUE NO
DEIXA TORNAR DE LES
SEVES FRONTERES CAP
DELS SEUS VIATGERS.**

Espectacle d'1h i 20 minuts.

AQUEST PAÍS NO DESCOBERT QUE NO DEIXA TORNAR DE LES SEVES FRONTERES CAP DELS SEUS VIATGERS

Em van proposar fer un espectacle sobre la mort i ens ha sortit un espectacle sobre l'individualisme, el neoliberalisme, la família, allò immaterial, la humanitat, allò grupal, l'existencialisme, la supervivència, l'amistat, l'amor... ens ha sortit un espectacle sobre la vida.

La dramaturga i actriu Alba Pujol conversa amb el seu pare, catedràtic d'història econòmica, durant el seu últim cicle de quimioteràpia. La pulsio de la mort ens porta a la vida. Una adaptació de les transcripcions d'aquestes converses en les que Cioran, Shakespeare, Lacan, Gil de Biedma, els germans Cohen, el Dr Benito, Eugenio i Peter Handke ens acompanyen en el viatge.

Àlex Rigola

Fotografia d'Isabel Orriols, estiu del 1990

La vida a partir de la mort.

A partir de l'encàrrec de parlar de la mort, sorgeixen moltes preguntes, la majoria d'elles amb respostes molt variades, altres sense resposta, altres impensables. De quina manera enfrontem la mort, tant la nostra com la d'una persona molt propera? Què hi ha més enllà de la mort? Què sentim quan ens morim? Anem a parar a alguna banda?

La majoria d'aquestes preguntes no tenen una resposta contundent i de primera mà. De moment no coneixem pràcticament a ningú que hagi tornat de la mort, aquell país no descobert no que no deixa tornar de les seves fronteres cap dels seus viatgers.

El que si que podem respondre i sobre el que si que podem reflexionar, filosofar i respondre'ns és sobre la vida, sobre tot allò què hi ha abans de la mort.

Aquest espectacle neix de la voluntat de parlar de la mort i acaba derivant en un cant a la vida. Per a encetar aquest tema, vam fer unes entrevistes a Josep Pujol i Andreu, catedràtic d'Història de l'economia, durant el seu últim període de sessió de quimioteràpia. A partir de preguntes que el director (Àlex Rigola) fa a Josep Pujol sobre economia, història, filosofia, poesia, el seu passat, els seus gustos, les amistats, l'amor, la família... tot això, juntament amb la companyia i aportació d'Alba Pujol (actriu i filla del catedràtic), ha derivat en 180 pàgines de transcripcions què, posteriorment, s'han anat perfilant, rellegint, recol·locant fins a generar aquest espectacle, un cant a la vida en el que pare i filla conversen sobre tots aquests temes mentres preparen el funeral, l'enterrament, tot despedint-se i parlant sense embuts de tot això que rodeja la mort quan la tens ben a prop.

Un espectacle que, a partir de converses sobre la mort, ha acabat sent un espectacle sobre la vida.

Funcionament de l'espectacle

En aquest espectacle, la posada en escena és ben senzilla: un actor i una actriu, una taula, un ordinador i una pantalla. La pantalla llança preguntes. L'actriu s'encarna a ella mateixa, Alba Pujol, filla de Josep Pujol. L'actor, entra en la constel·lació com a Josep Pujol i respón les preguntes que llança la pantalla.

Tot això passa amb el recolzament d'alguns vídeos, poemes i alguna que altra fotografia. Parlant directament amb el públic, els dos intèrprets relaten i reviuen aquestes entrevistes. Tot això farcit de molt sentit de l'humor i molt d'amor.

Àlex Rigola ens dóna, amb l'ajuda de les paraules de Josep Pujol, una lliçó de vida, d'amor, de relacions entre persones i d'enfrontament a la mort digne d'una perspectiva plàcida i rica en coneixements.

**AQUEST PAÍS NO DESCOBERT QUE NO DEIXA TORNAR DE LES SEVES
FRONTERES CAP DELS SEUS VIATGERS**

Autoria i direcció: Àlex Rigola

Assessorament a la dramaturgia: Dobrin Plamenov, Alba Pujol i Irene Vicente

Escenografia: Max Glaenzel

Repartiment: Alba Pujol i Pep Cruz

Cap tècnic: Igor pinto

Producció executiva: Irene Vicente

Management: Art Republic

Agraïments: Dr. Enric Benito, Josep Pujol, Laura Sisteró, mobles114 i Mery Skeleta

Coproducció: Sala Beckett, Titus Andrònic, SL, Heartbreak Hotel i Temporada Alta 2019

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya

LA FONT D'INSPIRACIÓ

JOSEP PUJOL ANDREU

Doctor en Economia per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i catedràtic en Història i Institucions Econòmiques.

Ha estat investigador principal en dos projectes R + D + I del Ministeri d'Educació i Ciència, i de dos grups consolidats de recerca de la Generalitat de Catalunya. Ha impartit la docència d'Història Econòmica Contemporània a la Facultat d'Economia de la UAB i Nivells de Vida, Salut i Alimentació al màster Interuniversitari d'Història Econòmica, que organitzen conjuntament la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat de Barcelona i la Universitat de Saragossa.

Les seves aportacions més rellevants són en història agrària i de l'alimentació, història de la tecnologia i nivells biològics i materials de vida de la població, on ha realitzat diverses aportacions sobre la difusió dels fertilitzants minerals i químics i diferents innovacions biològiques en el sector agrari; sobre els diferents processos que van condicionar el naixement i posterior desenvolupament de la indústria alimentària; i sobre les diferents connexions que s'han establert en el curs del temps, entre els mecanismes d'accés de la població als aliments i els serveis de salut, i entre la utilització o consum d'aquests béns i serveis, i els nivells biològics de vida de la població.

HEARTBREAKHOTEL

HEARTBREAK HOTEL és una companyia d'arts escèniques creada per JORDI PUIG "KAI", MAX GLAENZEL i ÀLEX RIGOLA.

Aquesta companyia neix amb l'esperit d'investigació de noves formes de narració escènica però també amb el desig de confrontar el públic amb el valors de la nostra societat contemporània, amb els valor del ésser humà i per tant amb els valors d'un mateix.

Quan ens preguntem perquè anem al teatre o perquè fem teatre, la resposta sempre acaba essent la mateixa: per conèixer millor l'ésser humà, desig directament lligat al coneixement de nosaltres mateixos. És de suposar (impossible certificar) que aquesta voluntat és deguda a un desig de millorar com a persones, de millorar com a grup. El fet d'haver de confrontar-nos amb nosaltres mateixos ens pot portar a un creixement personal, a la recerca d'un bé comú que només pot beneficiar a la societat. Aquest confrontament sempre és difícil i acaba produint canvis de respiració, riures, llàgrimes... senyal inequívoca que alguna cosa està succeint. Aquests valors sumats a una voluntat de confrontar les arts escèniques amb la literatura, les arts plàstiques, el documental, la filosofia i els problemes socials, conjuntament amb una preocupació malaltissa per trobar una certa veritat escènica interpretativa (que no real) ens han portat a crear aquesta companyia HEARTBREAK HOTEL i la productora TITUS ANDRÒNIC S.L.

Partners: Temporada Alta, Festival Grec, Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure, Teatros del Canal, Teatro Abadía, Teatro Central de Sevilla, Biennale di Venezia, Transit Projectes S.L., Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Instituto Cervantes i Institut Ramon Llull.

Col·laboradors: Nao Albet, Anna Aurich (Còsmica), Andreu Benito, Luis Bermejo, Lola Blasco, Raquel Bonilla, Marcel Borràs, Aina Calpe, Sergi Calleja, Joan Carreras, Gonzalo Cunill, Sílvia Delagnau, Maria Domènech, Ferran Dordal, Laia Duran, Irene Escolar, Elise Garriga, Ariadna Gil, Mònica Glaenzel, Guti, Iva Horvat, Sandra Monclús, Marta, Oliveres, Igor Pinto, Alba Pujol, Berta Riera, Pau Roca, Carlota Subirós, Irene Vicente.

ÀLEX RIGOLA

Nascut a Barcelona el 1969,

ha dirigit espectacles de teatre i òpera al Teatro Real, al Centro Dramático Nacional, al Teatro de La Abadía i al Gran Teatre del Liceu, entre d'altres. De 2003 a 2011 va dirigir el Teatre Lliure de Barcelona, on va muntar, entre altres títols, Gata sobre el teulat de zinc calent, de Tennessee Williams; Nixon-Frost, de Peter Morgan; Rock & Roll, de Tom Stoppard (Premi de la Crítica de Barcelona, Premi Terenci Moix i dos Premis Max); Ricard III i Juli Cesar, de William Shakespeare; Santa Joana dels escorxadors, de Bertolt Brecht; Glengarry Glen Ross, de David Mamet; i European House (pròleg a un Hamlet sense paraules), del propi Rigola.

De 2010 a 2016 va dirigir la secció teatral de la Bienal de Venècia. De 2016 a 2017 va codirigir, juntament amb Natalia Álvarez Simó, els Teatros del Canal de Madrid.

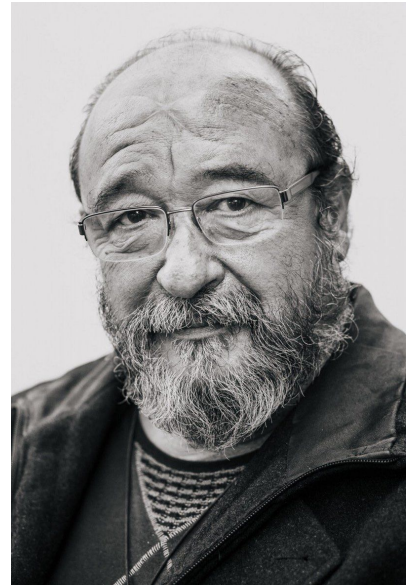
Els seus espectacles han girat per França, Itàlia, Alemanya, Àustria, Portugal, Rússia, Hongria, Xile, Veneçuela, Colòmbia, Mèxic, Taiwan i Austràlia, entre d'altres.

De la seva trajectòria com a director, destaquen també 2666, de Roberto Bolaño, Ubú Rei, d'Alfred Jarry; Llarg viatge cap a la nit, d'Eugene O'Neill; Dies millors, de Richard Dresser; Marits i mullers, a partir del guió de Woody Allen; El policia de las ratas, a partir del relat homònim de Roberto Bolaño; Coriolà, de William Shakespeare; i Tragèdia, poema visual a partir d'El nacimiento de la tragedia de Nietzsche. Així mateix, va dirigir l'òpera L'holandès errant, una coproducció del Liceu i el Teatro Real, i Madame Butterfly per La Fenice de Venècia.

Més recentment, ha dirigit els espectacles El público, de Federico García Lorca; Ivanov, d'Anton Txékhov; Who is me. Pasolini (Poeta de las cenizas), sobre Pier Paolo Pasolini amb idea, dramaturgia i direcció de Rigola; Vania, versió lliure a partir del clàssic d'Anton Txékhov; i Un enemigo del pueblo (Ágora), una adaptació de l'obra d'Henrik Ibsen que requeria la participació del públic.

PEP CRUZ

És actor i director de teatre, amb formació d'enginyer.

Començà la seva carrera teatral dirigint el TEI Sant Marçal de Girona (1971), amb què va fer 33 espectacles de teatre en 16 anys, fent d'actor i director, a més de portar 20 espectacles de titelles a les Fires de Girona (1980-2005). Posteriorment s'incorporà a la companyia Dagoll Dagom.. L'any 1987 va rebre el premi Crítica Serra d'Or de Teatre per "la seva aportació global al món del teatre".

Últimes obres on ha actuat: Com els grecs (2019), de Steven Berkoff, dirigida per Josep Maria Mestres, Davant la jubilació (2017), de Thomas Bernhard, dirigida per Krystian Lupa, Ivanov (2017), d'Anton Txékhov, dirigida per Àlex Rigola, Desig sota els oms (2017), d'Eugene O'Neill, dirigida per Joan Ollé, Mar i cel (2014), musical de Dagoll Dagom, La vampira del Raval (2011), d'Albert Guinovart i Josep Arias Velasco, dirigida per Jaume Villanueva, Natale in Casa Cupiello (2010), d'Eduardo de Filippo, dirigida per Oriol Broggi, Soterrani (2008), de Josep Maria Benet i Jornet, dirigida per Xavier Albertí, Antígona (2006), de Sòfocles, dirigida per Oriol Broggi, Salamandra (2005), de Josep M. Benet i Jornet, dirigida per Toni Casares, El rei Lear (2004), de William Shakespeare, dirigida per Calixto Bieito, La perritxola (2003), de Jacques Offenbach, de Dagoll Dagom, Hello, Dolly! (2002), de Michael Stewart i Jerry Herman, dirigida per Carlos Plaza, Les variacions Goldberg (2001), de George Tabori, dirigida per Àlex Rigola, El temps de Planck (2000), musical dirigit per Sergi Belbel.

Últimes obres que ha dirigit: Top Model (2014). de Pep Cruz, Còmica vida (2008). de Joan Lluís Bozzo, (PER) Versions (2002), de Quim Vinyes i Martina Bàs. Últimes sèries de televisió on ha actuat: Cuéntame cómo pasó, Nit i dia (2017), Gran Nord (2012-2013), Ventdelplà (entre 2005 i 2010).

ALBA PUJOL

Actriu, ajudant de direcció, reportera i professional totterreny, Alba Pujol s'ha fet un lloc a la professió sense grans escarafalls, amb un treball constant i molta perseverança. Formada a l'Institut del Teatre, com tants altres companys de generació, Alba va començar a destacar al costat d'Àlex Rigola com una de les actrius de l'adaptació de 2666, de Roberto Bolaño, amb què va sacsejar el teatre català el 2007.

Alba Pujol ha continuat treballant aquests anys al costat d'Àlex Rigola, però sovint no ho ha fet com a actriu, sinó com a ajudant de direcció. Al seu costat, ha participat en espectacles com Vania, que es va poder veure a la Sala Muntaner, o El enemigo del pueblo (Ágora), que es va representar a Madrid i a Temporada Alta.

Ha treballat al costat de directors com Xavier Albertí, a Vida privada; Carlota Subirós, a Les tres germanes; o Pau Carrió, amb qui ha fet L'hostalera. Aquest 2019 l'hem pogut veure com una de les integrants d'ASAP: Actes de solidaritat amb el patriarcat.

També ha treballat a televisió, en sèries i programes com ara La sagrada familia, Nit i dia Òpera en texans, Càmping o Les coses grans.

D'altra banda, coordina el projecte "Anem al Teatre" amb l'Ajuntament d'Hospitalet de Llobregat i la Diputació de Barcelona.

CONTACTE

. Productora executiva: IRENE VICENTE SALAS

heartbreakhotelproduccio@gmail.com

+34 692346017

. Distribució ART REPUBLIC

info@artrepublic.es

+34 615 271 632